

Nr 27.

Av herr **Lundqvist**, om tilläggs pension åt f. d. ingenjören hos marinförvaltningen **G. E. Lundin**.

Genom vissa ogynnsamma omständigheter har pensionen för f. d. ingenjören hos marinförvaltningen Gustaf Emanuel Lundin blivit avkortad i jämförelsevis stor omfattning. Då flera skäl tala för att Lundins pension bör förbättras, får jag härmed underställa frågan riksdagens prövning.

Ingenjör Gustaf Emanuel Lundin, som är född den 23 september 1884, avlade godkänd examen vid Tekniska skolan i Stockholm, maskinyrkes-skolan, år 1906 samt vid extra kursen för elektriska montörer samma år. Efter studier vid Ingenieur-Akademie und Technikum Strelitz från den 20 september 1911 erhöll han den 11 mars 1913 intyg om godkända insikter från nämnda akademis Elektro-Ingenieursavdelning.

Efter avgången från Tekniska skolan i Stockholm har Lundin haft anställning i kommunal och enskild tjänst under tillsammans omkring 9 år. Beträffande sådan anställning må särskilt nämnas

vid Stockholms elektricitetsverk	3 år		17 dagar
» Skellefteå stads kraftverk		4 mån.	14 »
» Elektriska provningsanstalten i Stockholm	3 »	4 »	14 »

Under tiden 1 februari 1918—30 september 1927, d. v. s. 9 år 8 månader, var Lundin anställd som ritare vid kungl. flottans varv i Stockholm. Sistnämnda dag entledigades han på grund av 1925 års beslut om inskränkning i försvarsorganisationen. I samband med entledigandet erhöll Lundin i enlighet med föreskrifterna i kungl. kung. den 15 januari 1926, nr 10, en avskedsersättning av 3 925 kronor 25 öre.

Sedermera tjänstgjorde Lundin vid marinförvaltningen 23 oktober 1933—31 maj 1941 såsom extra befattningshavare och extra tjänsteman, 1 juni 1941—31 december 1941 som e.o. ritare av 1 klass och 1 januari 1942—30 september 1948 som e.o. konstruktör av 3 klass. Enligt gällande bestämmelser var Lundin skyldig avgå med pension vid 63 års ålder, d. v. s. med utgången av september månad 1947, men han fick vederbörligt tillstånd att kvarstå i tjänsten till den 1 oktober 1948. Vid avgången uppbar Lundin avlöning i lönegrad Ce 22 i 1947 års avlöningsreglemente. Då Lundins tjänstgöring under tidsperioderna 1 februari 1918—30 september 1927 och 23 oktober 1933—31 maj 1941, tillsammans 17 år 3 månader, icke räknades som pensionsberättigad anställning, erhöll Lundin den 11 juni 1948 Kungl. Maj:ts tillstånd att som tjänstår för pension enligt allmänna pensionsreg-

lementet av denna tid tillgodoräkna 11 år 6 månader. Lundins sammanlagda tjänstår för pension var alltså 11 år 6 månader ökat med 6 år 4 månader (1/6 1941—30/9 1947) eller 17 år 10 månader. Då för full pension, 6 744 kronor i lönegrad Ce 22, erfordras 30 tjänstår, uppbär Lundin enligt statskontorets beslut den 31 augusti 1948 avkortad ålderspension med 4 056 kronor för år intill 67 års ålder och 3 576 kronor för år för tiden därefter. Härtill kommer rörligt tillägg med 12 procent. Lundins hela årliga pension är nu alltså 4 542 kronor, under det att full pension i lönegrad Ce 22 utgör 7 553 kronor.

En av Lundin den 22 september 1948 gjord underdånig hemställan om tillgodoräkning såsom tjänstår i pensionshänseende av vissa tider, varunder han före tillträde den 1 februari 1918 av anställning vid försvarsväsendet varit anställd i enskild eller kommunal tjänst, lämnade Kungl. Maj:t den 14 oktober 1949 utan bifall.

I sagda underdåniga framställning gjorde Lundin gällande, att hans ovan nämnda kommunala och enskilda anställningar icke endast haft betydelse för hans senare anställning i statens tjänst, utan även att han vid en del av dessa utfört arbetsuppgifter för statliga företag och inrättningar. Efter att ha inhämtat vissa upplysningar från statliga myndigheter anför marinförvaltningen i skrivelse den 27 november 1948 omständigheter, som i viss mån bestyrka Lundins uppgifter. I en del fall ha uppgifterna ej kunnat styrkas, emedan ifrågavarande ritningar och handlingar blivit utgallrade och de chefer och ingenjörer, som Lundin biträtt, ej längre vore i livet. Marinförvaltningen tillstyrkte också bifall till Lundins hemställan om rätt att för beräkning av pensionsunderlaget få tillgodoräkna sig $\frac{2}{3}$ av 6 år 4 månader och cirka 10 dagar. Försvarets civilförvaltning ansåg, att vad som anförts icke vore av beskaffenhet att utgöra tillräckliga skäl för medgivande av att ytterligare tid tillgodoräknades sökanden för pension, och statskontoret avstyrkte framställningen.

I fråga om Lundins pensionsförmåner bör man även taga hänsyn till att han utan eget förvållande efter $9\frac{2}{3}$ års väl vitsordad tjänstgöring i statens tjänst blev entledigad och att han först efter omkring 6 år åter kunde beredas sådan anställning. Under den mellanliggande tiden med undantag av $4\frac{1}{2}$ månader var han på grund av rådande förhållanden på arbetsmarknaden arbetslös. Genom detta uppehåll i statstjänsten fick Lundin sin befordran försenad, och därigenom kunde han före pensionsåldern ej uppnå den lönegradsplacering, som han med hänsyn till utbildning och tjänstgöring borde kunnat räkna med.

Då Lundin sålunda på grund av för honom ogynnsamma omständigheter fått en jämförelsevis liten pension, synas goda skäl tala för att han beredes tilläggs pension utöver den pension han nu författningsenligt uppbär.

De i det föregående meddelade uppgifterna om Lundins utbildning, anställning och pensionsförmåner m. m. bestyrkas dels av Lundins meritför-

teckning, som jämte tillhörande bilagor överlämnas till statsutskottet, dels ock av handlingar, som finnas bifogade Lundins underdåniga framställningar den 10 februari 1948 och den 22 september 1948 och som äro tillgängliga i finansdepartementet.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte bevilja f. d. ingenjören hos marinförvaltningen Gustaf Emanuel Lundin — utöver honom författningen tillkommande pension — tilläggs pension med det belopp, som må anses skäligt.

Stockholm den 16 januari 1950.

R. Lundqvist.